

Lucas 23:42

**“en hij zeide tot Jezus: ‘Heere, gedenk mijner,
als Gij in Uw koninkrijk zult gekomen zijn.’”**

1 zijn belijdenis over zichzelf

2 zijn belijdenis over Jezus

Gemeente, doopouders,

Het lijkt en is een heel verschil. In de tekst een man aan het eind van zijn leven. En er is gedoopt, een pas geboren kindje, aan het begin van zijn leven. In de tekst een moordenaar, een man die heel wat op zijn kerfstok heeft, en er is gedoopt, een kindje, dat zulk een kwaad niet heeft gedaan, maar meestentijds lief en teer in de wieg ligt. Toch zijn de woorden van de moordenaar aan het kruis de tekst voor deze doopdienst. Kohlbrugge zegt ervan: “het is een catechismus en geloofsbelijdenis die alle andere overtreft.” Calvijn zegt: “het is een heerlijk en kostelijk voorbeeld van geloof.” Met andere woorden: wat deze moordenaar aan het kruis zegt, is voor iedereen van belang. Ook voor ons, ook voor de kleine Corné. En ook voor u als doopouders. Dat u dat bent: een voorbeeld van geloof. Dat uw gezin in u dat heerlijk en kostelijk voorbeeld van geloof terugzien. Dat dat gebed: “Heere, gedenk mijner”, uw hele theologie is, zegt Kohlbrugge.

Waar ligt het begin van deze geloofsbelijdenis? Eigenlijk in vers 32. Daar kruist Jezus zijn pad. Daar komt hij met Jezus in aanraking. Dan is hij al veroordeeld, dan wordt hij al geleid naar Golgotha. En met hem laat ook Jezus Zich naar Golgotha leiden. Jezus kruist zijn levenspad. Hetzelfde gebeurt ons vanmorgen. Jezus kruist ons pad. In de prediking kruist Hij ons pad. Komen wij met Hem in aanraking. En wat kan dat voor gevolgen hebben...! Zou het ook voor ons deze vrucht hebben vanmorgen? Dat is ook de opvoeding en de roeping in de opvoeding: laat Jezus het pad van uw kinderen kruisen. Laat dat vaak gebeuren ouders. Dat de lijdende, stervende Christus het pad van uw gezin kruist. In het Woord dat u leest. In de gesprekken die voert na een kerkdienst. In uw gebeden hardop met uw kinderen. Laat Jezus het pad van uw kinderen kruisen. Biddend om die vrucht van het geloof van die moordenaar.

Maar enkele uren is het geweest, hooguit. Dat die man met Jezus in aanraking komt. Op weg naar Golgotha. Als zij gekruisigd worden hoort hij die Man iets bidden. Voor degenen die Hem kruisigen. Hijzelf zou ze wel dood kunnen wensen. Maar die man bidt voor ze: “Vader vergeef het hun want zij weten niet wat zij doen.” Allerlei mensen bespotten die Man. Het volk, oversten, soldaten, de andere kruiseling en hijzelf ook. Als Hij de Christus is laat Hem dan eraf komen en hun eraf halen. Maar Hij zegt

niks. Hij scheldt niet terug, Hij dreigt niet ook. Hij, die zoveel anderen heeft verlost, doet nu niets om Zichzelf te verlossen. Boven Zijn hoofd hangt een bord: “de Koning der Joden”.

En door de wondere werking van de Heilige Geest leert hij twee dingen, die diep tot hem doordringen. Het ene is dat deze Man, Die hangt aan het kruis, toch de Koning is. Hij is de Rechtvaardige uit zovele Psalmen, de meerdere David. Hij zal verhoogd worden. Dat gelooft hij. Al ziet hij alleen een Lijdende, Stervende, over Wie iedereen lijkt te heersen, hij gelooft: Deze zal Koning is. Het koninkrijk is van en voor Hem. Het tweede is dit: Hij is zo zuiver, zo heilig, zo vol liefde voor die Hem kruisigen zelfs, maar ik niet. Integendeel want ben ik in Zijn licht onrein, onheilig, averechts.

1 over zichzelf

Gemeente, wie met Jezus in aanraking komt, die wordt doorlicht. Hoe feller het licht, hoe meer vlekken je ziet. Je hebt tegenwoordig wel van die lampen die je steeds feller kunt draaien. Hoe feller, hoe meer je ziet. Hoe zwakker die lamp hoe minder je ziet. Als je je vergelijkt met andere mensen zie je vaak niet zoveel zonden bij jezelf. Maar in niemand schijnt het licht van heiligheid zo helder als in Jezus. Zijn liefde tot zondaren, vijanden, Zijn lijdzaamheid en verdraagzaamheid, Zijn gehoorzaamheid aan Zijn Vader. In dat licht..... ben ik het gauw zat met iemand. En als hij mij wat aandoet, steek ik makkelijk terug. Ipv bidden ligt afgeven me beter. En ik hou het niet zolang uit met mensen. Als ze dingen over me heen gooien aan laster, spot en smaad, oneerlijkheid, dan heb ik het wel gehad met ze. Dan geef ik mijn woordje terug. En goed ook. En de gehoorzaamheid aan de Vader moet niet teveel kosten. Al te gauw stak ik en geef ik het op. Wie Jezus echt ontmoet, Die ziet Gods wet als nooit tevoren, die ziet zichzelf als nooit tevoren.

Dan komt ook tot gelding dat de overheid hen veroordeelt had. Daarom hangen die kruiselingen daar. De overheid heeft hen schuldig verklaard. Zou je dan ook God niet vrezen? Want de overheid let alleen op je daden. Als die je al schuldig verklaart en straft, hoeveel te meer God, die ook je verlangens en begeerten kent en toetst? Als je vader of moeder je al straf moeten geven, de leerkracht, de politie. En die zien alleen wat je doet. Maar als die je al terechtwijzen en straffen, hoeveel te meer God, Die onze opwellingen en begeerten mee ziet en doorgrondt? Als het van je daden gaat naar je plannen, naar je begeerten, naar je zondige aard, zou God in het recht zou treden en gadeslaan....

Dan gaat het hier om iemand die een ander zijn lichamelijke leven schade had gedaan. Hoe vaak doen wij iemands zieleleven geen schade aan? Dat wij iemands geestelijk welzijn beschadigen met ons gedrag. Dat wij iemand in de geestelijke dood laten zonder een woord te zeggen tegen hem of haar? Wat die man met iemands lichaam had gedaan, hoe vaak doen wij dat niet me iemands ziel?

En nu is die man bijna in het oordeel. Bijna is het zover dat hij voor God verschijnen zal. Want sterven is God ontmoeten. Als je zo dichtbij de dood bent, zou je dan niet gaan denken: o mijn ziel doorzie toch uw lot, hoe zult gij rechtvaardig verschijnen voor God. Als aardse rechter mij al veroordeelt heeft, hoeveel temeer zal de hemelse dat dan doen? Zo Gij in het recht zou treden en gadeslaan onze ongerechtigheden, ach wie zal dan bestaan? Moordenaars die wij zijn. 'Heere, gedenk mij.'

Vreest ook gij God niet? Dat zou toch erg zijn, als je op weg bent naar Gods rechterstoel en je vreest niet. Je maakt je geen zorgen. Je denkt niks te vrezen te hebben. Want je voelt je zoveel beter dan die moordenaar. Zo verheven boven zo'n man. Je schuift het zover voor je uit, dat oordeel. Je denkt er nog lang niet aan. Terwijl je erheen op weg bent. En wie weet hoe snel is het zover. Sta je voor Gods rechterstoel. En je vreest niet? Je vreest God niet, de heilige Rechter? We horen het de moordenaar zeggen: vreest gij God niet? Geldt u dat nog steeds? Geldt jou dat? Dat horen we ook Paulus zeggen: wij dan wetende de schrik des Heeren bewegen de mensen tot het geloof. Hebben wij die aandrang wel eens? Ook in de opvoeding? Je gaat naar Gods rechterstoel toe....en vrees je niet hoe dat afloopt? Dat is toch niet helemaal afwezig in de prediking, in het gemeenteleven, in de opvoeding, in contacten met anderen?

Gemeente, ook gedoopte mensen moeten die bede leren: "Heere, gedenk mij". De doop vervangt het berouw niet, maar dringt erop aan. De doop/kinderdoop laat juist zien dat wij in zonden ontvangen en geboren zijn en daarom kinderen des toorns zijn, al van het uur van onze ontvangenis af. De kinderdoop is een fel licht. Dat laat zien dat wij dan al onrein zijn, te vrezen hebben, niet voor God kunnen bestaan in onszelf. De doop vervangt het gebed om genade niet, maar dringt er juist op aan. Ook een gedoopte zal moeten leren bidden: Heere, gedenk mijner. Wie de doop steltin plaats van schuldbelijdenis en berouw die misleidt en bedriegt zichzelf. En anderen....

Vreest gij God niet? Voor Wie mijn zonden blijken zullen. In

wiens licht ik doorlicht wordt. Tot op mijn zondige natuur toe. En ik ben verloren, verdoemelijk, het oordeel waardig. O Jezus ontferm U mijner. Iemand zei: je kunt onder het oordeel buigen, maar je kunt er niet onder leven, niet onder zwijgen. Als je er iets van beseft, dan kun je er alleen onder roepen: Heere, gedenk mijner! Zo gaat ook een gedoopte het Koninkrijk der hemelen binnen, en anders niet...!

Heere, gedenk mijner! Dat komt neer op: verlos mij. Maar dat bidt hij niet. Dat heeft hij zojuist geroepen, en de andere kruiseling ook: verlos Uzelf en ons. Daar bedoelden ze mee: haal ons van dat kruis af, maak een eind aan onze pijn. En liefst nu direct. Maar nu bidt hij: gedenk mij. Nu laat het aan Jezus Zelf over hoe Hij dat doen zal. Hij schrijft Hem niet meer voor dat Hij nu van het kruis af wil. Nee, dat laat Hij aan Jezus over. Als Jezus hem maar gedenkt. En doet wat Hem behaagt. Wat Zijn wil is. Gedenk mijner, Heere, doe met mij naar Uw wil. En wat is die wil? Dat horen we in de doop. Dat Hij als Vader alle dingen zal laten meewerken ten goede. Dat Hij als Zoon wast in Zijn bloed van alle zonden. Dat Hij als Heilige Geest schenkt de dagelijkse vernieuwing van ons leven. Dat is Zijn werk, Zijn belofte. Gedenk mijner. En wat U dan doet met mijn leven, laat ik aan U over. Ik zeg er niet, niet meer bij, en ik wil dat U mij nu beter maakt en U moet nu ingrijpen op mijn werk. Nee, wie ben ik, ik en dwaas en rechteloos. Ik heb de Heere niets voor te schrijven, als Hij mij maar wil gedenken! In gunst, in liefde. Dat staat tegenover: verlaten, overlaten aan jezelf. Dat niet, dat nooit Heere. Gedenk mij. Dat is roepen terwijl je God vreest. Dan gaat heel je eisenpakket eraf, dan gaan al jouw inzichten eraan, dan gaat heel ons willen en wensen eraan, gedenk mij. Verstoot mij niet, verlaat mij niet, als U mij maar gedenkt. Naar Uw belofte en wijsheid en goedheid en genade.

2 over Jezus

Als Gij in uw koninkrijk zult gekomen zijn. Dat kan hij bedoelen: als U vóór mij sterft, dan gaat U Uw rijk binnen, gedenk mij dan. Hij kan ook bedoelen: als Gij met Uw rijk zult gekomen zijn. Als U terugkomt in heerlijkheid als de grote Davidszoon om te oordelen de levenden en de doden, gedenk mij dan. Maar het komt op hetzelfde neer. En zijn gebed spreekt twee dingen uit: ten eerste: Gij kunt mij gedenken. En ten tweede: Gij wilt mij gedenken. En beide zijn een wonder. Een heerlijke en kostbare belijdenis van geloof.

Gij kunt mij gedenken. Gij komt in en met Uw koninkrijk. Dat gelooft die moordenaar, terwijl hij een Gekruisigde ziet. Terwijl Hij niets merkt of ziet van macht en koninklijke heerlijkheid. Terwijl Hij er net zo ellendig hangt als hijzelf. En toch roept hij Hem om hulp. Dat doe je toch niet? als jij geen geld hebt wie vraag je dan om hulp? Niet iemand die net als jij geen geld heeft, die kan jouw niet helpen. Als je heel slecht bent in wiskunde, wie vaag je dan om hulp? Niet iemand die net zo slecht is als jij, want die kan je niet helpen. Iemand die er net zo aan toe is als jij kan niet helpen. Iemand Die net als die moordenaar zelf een het kruis hangt die kan toch niet helpen? Ja, tenzij, tenzij Hij daar plaatsvervangend hangt. Hij daar hangt om het weg te nemen, weg te dragen. Dat oordeel Gods. Die straf op de zonde. Daarom hangt Hij daar. Om weg te dragen in mijn plaats. Daarom hangt Jezus onder de vloek van God, daalt Hij neer ter hel, in de Godverlatenheid, kwam Hij in de angst van Gethsemané. Om het weg te nemen en zondaren van te bevrijden. Om weg te dragen wat ik verdiend heb. Dat verdiende ik, laat Jezus' lijden ons zien. Hiervan hebt U mij verlost! Daar kun je zo in kijken, zo lang, zo diep, dat het je duizelt!

Zo kan Hij verlossen. Dat moest de moordenaar geloven terwijl hij een stervende Jezus zag. Wij mogen het geloven terwijl wij weten van de Opgestane Heiland. De Heilige Doop is het teken van de levende Christus. Dat Hij machtig is te gedenken, te verlossen. Zijn belofte te volvoeren. Al merk je er niets van, al zie je er niets van, Hij is machtig te verlossen.

En Hij wil verlossen. Voorbeeld van geloof zegt Calvijn. Hij wil verlossen. Ook al heb ik zo lang zo zwaar gezondigd en kom ik zo laat tot Jezus. Toch geloven: Hij wil gedenken. Hij zal gedenken. Dat is geloof! Groot geloof! Want hoe gaat dat...? Als je later tot bekering komt, als je eerst lang in de zonde geleefd hebt en dan aan het einde roep je tot God. Dan weet de duivel je wel te vinden. Ja, ja, nou zeker nog even overstappen? Je leven voor jezelf hebben willen houden en met het sterven gauw aan God denken. Toen je er nog wat aan hebben kon heb je maar gezondigd, en nou het toch niet meer kan, nou om genade roepen. Ja ja. Aanvechting. Misschien kent iemand die wel. Oud of jong. Dat is een stukje hel op aarde, in je hart. Als de duivel tot wanhoop wil leiden. Reken maar dat de duivel die moordenaar heeft willen verschrikken en weggagen. Maar hij gelooft: Jezus wil mij gedenken, ook nu nog, na zoveel zonden, zo erge zonden, zo lang gewacht, zo laat geroepen.

Geloof u dat, jij dat? Middenin de aanvechting? Jezus wil mij gedenken. Dat is nu juist het getuigenis van de doop, de kinderdoop. Die laat zien: de Heere Jezus wil ook jou gedenken. Dat heeft Hij verzegeld in de doop en dat neemt Hij nooit terug. Neem je doop maar mee naar de Heere als je om genade bidt: U wilt mij gedenken en genadig zijn. Daartoe dient de doop. Als wapen tegen alle aanvechting dat Jezus niet zou willen gedenken. Jezus' gewilligheid is niet opgewekt door mij deugden, en wordt niet tenietgedaan door mijn zonden.

En Jezus zei: Heden zult gij met Mij in het paradijs zijn. Jezus woord getuigt het. Die man bleef aan het kruis, voelde nog steeds pijn, maar Jezus' woord had het gesproken. Al blijft verder alles hetzelfde, je pijn, je lijden, je ziet niets en merkt niets en voelt niets: op Jezus woord mag u het geloven. Verzegelt in de doop!

Voorbeeld van geloof. Voortreffelijke geloofsbelijdenis. We trekken nog enkele lijnen. Dat gebed: gedenk mijner is geloof. Afzien van eigen kunnen en proberen. Afzien van zelfverbetering. Dan zeg je: ik zal... ik zal proberen ernstiger te worden, ik zal proberen beter te gaan leven. Dan wordt het wel beter met me. En je vraagt misschien nog: Heere, wilt U mij daarbij helpen, en dan zal ik.... En je houdt jezelf overeind. Je blijft op eigen benen staan. Maar die moordenaar, die kon niets meer verbeteren, hij had niet lang meer te leven, zou niet van het kruis afkomen. Hij kan niet zeggen en voornemen en beloven: morgen doe ik het beter. In de toekomst beloof ik beterschap, probeer ik meer eraan te doen, anders te leven. Dat ging niet voor hem. Daarom: Gedenk mij, gedenk Gij mij. En als je denkt dat je nog wel tijd voor je hebt liggen, dan ligt dat niet anders. Met wat ik probeer haal ik het niet. Krijg ik Gods rechterstoel niet verzoend. Zalig als je dat leert: niets van mij kan de vrees voor het oordeel wegnemen. Heere, gedenk Gij mijner. Soms doe je daar zolang over, maar hoe eerder je het leert, hoe beter en hoe rijker!

En daar komt het altijd op neer! Gedenk mij. Van begin tot eind. Dit is de voortreffelijkste geloofsbelijdenis. Als je tot geloof komt, als je je geloof belijdt, als je sterft. Gedenk mijner. Kohlbrugge zegt: men houde elk geloof voor verdacht dat zich boven dit geloof verheft. Moordenaars-geloof is het en blijft het waardoor je zalig wordt. Want niets van mij kan voor Gods heiligheid bestaan. In dat felste licht zijn mijn beste werken onrein en onzuiver en ondeugdelijk. Wie denkt er voorbij te zijn, die is in

werkelijkheid en heel eind teruggezakt. En wat is dat ook bevrijdend. Als je twijfelt. Was mijn geloof vroeger wel echt? Hoe was het met me in het verleden? Kohlbrugge zegt dan ergens: of ik dan al ooit geloofd heb of niet, weet ik niet, maar hoe het zij, dan roep ik heden: gedenk mijner! Mijn gehele weg, mijn gehele bekering, mijn hele eertijds, al mijn doen, mijn vorderen en teruggaan in heiligmaking, al mijn vorige ervaringen van genade, al mijn weten, mijn heel geestelijke verstand, vroeger verworven kennis, roeringen en bewegingen van de Geest, heel mijn bestaan of ik mij vertroost of veroordeeld voel, het ga alles tesamen in dit ene op: gedenk mijner. Zou dat dan vandaag niet doen? Of voelt u zich te goed om te roepen: gedenk mij? Hebt u teveel eigen mogelijkheden om door Hem gedacht te moeten worden?

Hebt u het geleerd? Te roepen: Heere, gedenk mij. Die moordenaar heeft het geleerd. Die man die nota bene eerst had meegespot, gelasterd. Maar hij leerde bidden. Zou het dan voor u ook niet kunnen. Als hij het heeft kunnen en mogen leren. Zo iemand, die een moordenaar was en eerst Jezus heeft bespot, geloof dan dat Hij het u ook kan leren. Wil leren. Roep dan: gedenk mij. En als u het roepen mag, als het je ademhaling geworden is: Heere, gedenk mij, dan is dat aan Hem te danken. Heere, dat hebt Gij mij geleerd. Ik was ook een verachter en verwerper. Waarom die ene moordenaar wel en die andere niet? Waarom ik wel en anderen niet? Waarom was het op mij gemunt? Ook het roepen om genade is genade van U Heere.

Hebt u het niet geleerd? Dan kun je denken: o ik heb nog tijd. Ik ben nog niet zover als die moordenaar. Die was vlak voor zijn dood. Zover ben ik nog niet. Dat weet je natuurlijk niet. Dat weet niemand zeker. We kunnen zo worden opgeroepen, Jezus kan ieder moment terugkomen. Wie zegt dat je nog meer tijd hebt dan die moordenaar.

Maar wat zal ik zeggen? Denkt u ik ben nog niet zover als die moordenaar? U bent al veel verder. Ja, want die moordenaar heeft één keer Jezus ontmoet, is één keer met Hem in aanraking gekomen en heeft zich bekeerd! Wij zijn al veel verder dan hij. Veel vaker met Jezus in aanraking gekomen. Veel vaker dat Hij ons pad kruiste. Wij zijn al verder dan de moordenaar aan het kruis..... Het kan echt een uitstel meer lijden. Vreest gij God niet, als je al zovaak hebt veracht? Heden: valt hem te voet: gedenk mij. Amen